

deponeret sin parlamentariske beslutningsret ovre hos parterne.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg ved ikke, om jeg kommer til at henvende mig til den forkerte, men jeg vil gerne spørge hr. Jens Vibjerg om, hvordan Venstre vil sikre, at de private arbejdsgivere kommer til at tage deres væsentlig større andel af personlig aktivering, som aftalen lægger an til.

Det er jo ikke helt uvæsentligt at vide, at indtil dato er det primært det offentlige, der har taget sig af aktivering, fordi der ikke har været tilstrækkelig mange pladser hos private arbejdsgivere. Nu skal der aktiveres 20.000 flere personer over to år. Og det kræver selvfølgelig en væsentlig større ansvarlighed fra de private arbejdsgivere. Men lovforslaget siger intet om, hvordan man vil sikre det. Derfor vil jeg gerne spørge Venstre: Har Venstre et forslag eller en idé til, hvordan private arbejdsgivere i større udstrækning kan tage deres andel af aktiveringspersonerne?

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg vil gerne sammen med hr. Ole Vagn Christensen glæde mig over, at vi misforstod fru Ulla Tørnæs. Det betyder selvfølgelig ikke, at jeg forstår, at man behøver at lave den nedskæring i dagpengeperioden, som man nu laver, men jeg forstår da så, at man trods alt er ansvarlig, hvis situationen skulle forværres på et tidspunkt.

(Kort bemærkning).

Ulla Tørnæs (V):

Nu er det jo sådan i politik, at man altid skal vare sig, når andre kolleger fortolker ens budskab eller måske forsøger at fortolke ens budskab. Jeg bliver nødt til at sige: Det er altså første gang, jeg her er med til at diskutere nogle lovforslag, hvor man allerede ønsker at tage højde for noget andet end det, der er virkeligheden. Og det finder jeg egentlig er ganske bizart. Jeg vil godt sige, at i Venstre forholder vi os til den aktuelle situation. Vi har sagt ja, vi skal nok støtte regeringens lovforslag, såfremt regeringen holder sig stringent til den treparts-aftale, der er indgået med parterne. Og hvad der sker i fremtiden, jamen der går jeg ud fra, at kollegerne her i Folketingssalen udmærket godt kender Venstres position. Vi er et ansvarligt

parti, det har vi altid været, og det vil vi naturligvis fortsat være.

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Til hr. Poul Erik Dyrlunds kommentar om, at nu kan man jo tolke tingene: Ja, og derfor sagde jeg også, at nu ville vi gå tingene igennem med en tættekam, og så vil vi selvfølgelig stille alle de spørgsmål, der skal til, for at få afklaret det her, så vi præcis ved, hvad det er, vi eventuelt skal sige ja til lidt senere.

Med hensyn til hr. Ole Sohns spørgsmål vil jeg sige, at vi har tillid til aftaleparterne. De skal nok løse den opgave.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Jeg bliver nødt til at få det uddybet lidt. Betyder det, at Venstre mener, at forudsætningen for, at man kan få mere uddannelse, så arbejdskraften passer til arbejdsmarkedet, er, at man beskærer uddannelsesmulighederne for de arbejdsledige? For det er det, der sker i det her lovforslag.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Hr. Knud Erik Kirkegaard som ordfører.

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Jeg må erkende, at jeg har lidt problemer med at kommentere den aftale, som er indgået mellem DA og LO, og som regeringen også er med i.

For hvis jeg roser aftalen for meget, så skaber jeg nok vanskeligheder for LO og i hvert fald for regeringen. Og hvis jeg kritiserer den for, at den måske ikke er så vidtgående, som vi kunne ønske fra konservativ side, ja, så kommer jeg givetvis til at genere DA.

Efter at have tygget lidt på den problemstilling, er jeg kommet til den konklusion, at da jeg under alle omstændigheder altså kommer galt af sted, så kan jeg lige så godt sige, hvad jeg mener.

Som udgangspunkt for min karakteristik vil jeg selvfølgelig tage udgangspunkt i den aktuelle arbejdsmarkedspolitiske situation: at vi har en ganske høj beskæftigelse i det danske samfund, at vi har en relativ lav registreret ledighed – der er ganske vist stadig væk mange, som er på passiv overførselsindkomst, og som ikke er registreret som ledige, men det er en helt anden diskussion, som vi må tage op ved anden lejlighed – og endelig for det tredje, at rundt om-